

Obsah

Předmluva	5
-----------------	---

KNIHA PRVNÍ

UŽITEČNÁ NAPOMENUTÍ PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

I. O následování Krista a o pohrdání všemi nicotnostmi světa	11
II. O pokorném poznávání sebe sama	12
III. O nauce pravdy	14
IV. O prozíravosti v jednání	17
V. O čtení Písma svatého	18
VI. O nezřízených žádostech	19
VII. O útěku před planou nadějí a vypínavostí ...	20
VIII. O opatrnosti v přílišné důvěrnosti	21
IX. O poslušnosti a poddanosti	22
X. O zdrženlivosti v přílišném mluvení	24
XI. O získání pokoje a horlivosti v duchovním pokroku	25
XII. O užitečnosti protivenství	27
XIII. Kterak odporovat pokušení	28
XIV. O zdrženlivosti v ukvapeném posuzování ...	31
XV. O skutcích konaných z lásky	33
XVI. O snášení cizích nedokonalostí	34
XVII. O řeholním životě	35
XVIII. O příkladech svatých Otců	36
XIX. O cvičeních dobrého řeholníka	39
XX. O lásce k samotě a mlčení	42

XXI. O zkroušenosti srdce	46
XXII. Jak rozjímat o lidské ubohosti	48
XXIII. Jak rozjímat o smrti	52
XXIV. O soudu a trestech za hříchy	56
XXV. O horlivé nápravě celého našeho života	60

KNIHA DRUHÁ

NAPOMENUTÍ K VNITŘNÍMU ŽIVOTU

I. O vnitřním životě	67
II. O pokorné podřízenosti	70
III. O člověku dobrém a pokojném	71
IV. O čistém úmyslu a upřímném smýšlení	73
V. O pozorování sebe sama	74
VI. O radosti dobrého svědomí	75
VII. O svrchované lásce k Ježíši	77
VIII. O důvěrném přátelství s Ježíšem	80
IX. O úplné bezútešnosti	82
X. O vděčnosti za Boží milost	86
XI. O tom, jak málo je milovníků Ježíšova kříže	88
XII. O královské cestě svatého kříže	90

KNIHA TŘETÍ

O VNITŘNÍM POTĚŠENÍ

I. O Kristově vnitřním promlouvání k věrné duši	99
II. Kterak Pravda mluví v nitru beze slov	100
III. Kterak Boží slova pokorně poslouchat, a kterak si jich mnozí neváží	101

IV. Kterak třeba žít před Bohem v pravdě a pokoře	104
V. O podivuhodném působení Boží lásky	106
VI. Kterak se osvědčí pravý milovník Krista	110
VII. O skrývání milosti pod stráží pokory	113
VIII. O nízkém oceňování sebe před Bohem	116
IX. Kterak všechno zaměřovat k Bohu jakožto konečnému cíli	117
X. Kterak je sladké pohrdnout světem a sloužit Bohu	119
XI. Kterak třeba zkoumat a mírnit žádosti srdce .	121
XII. O cvičení v trpělivosti a o potírání žádostí ..	122
XIII. O poslušnosti pokorně podřízeného podle příkladu Ježíše Krista	124
XIV. O rozjímání skrytých Božích soudů, abychom nezpyšněli ve štěstí	126
XV. Jak si máme počínat a mluvit, když o něco žádáme	128
XVI. Kterak jen u Boha hledat pravou útěchu	130
XVII. Kterak každou starost skládat na Boha	131
XVIII. Kterak časné strasti klidně snášet podle Kristova příkladu	132
XIX. O snášení křivd a osvědčování pravé trpělivosti	134
XX. O vyznávání vlastní slabosti a o bédách tohoto světa	137
XXI. Kterak spočinout v Bohu, který je nad všechny dary a dobra	139

XXII. O vděčnosti za přehojná Boží dobrodiní	142
XXIII. O čtyřech věcech, které přinášejí velký pokoj	144
XXIV. O zahánění zvědavosti na život bližního	147
XXV. V čem spočívá pevný pokoj srdce a skutečný prospěch	148
XXVI. O pravé svobodě ducha, které lze dosáhnout spíše pokornou modlitbou než četbou	150
XXVII. Kterak sebeláska nejvíc vzdaluje od svrchovaného dobra	152
XXVIII. Proti utrhačným jazykům	154
XXIX. Kterak v soužení vzývat a velebit Boha	155
XXX. O prosbě za Boží pomoc a o důvěře v návrat milosti	156
XXXI. O zřeknutí se všeho tvorstva, aby mohl být nalezen Tvůrce	159
XXXII. O zřeknutí se sám sebe a odříkání ve všech žádostech	162
XXXIII. O nestálosti srdce a o Bohu jako posledním cíli	163
XXXIV. Kterak je Bůh milujícím ve všem a nade všechno sladký	164
XXXV. Kterak v tomto životě není bezpečí před pokušením	166
XXXVI. Proti nesprávným lidským úsudkům	168
XXXVII. O čistém a úplném sebezřeknutí k dosažení svobody srdce	169
XXXVIII. O dobrém počínání ve vnějších věcech a uchylování se k Bohu v nebezpečích	172

XXXIX. Kterak člověk nemá jednat ukvapeně	173
XL. Kterak člověk nemá nic dobrého sám ze sebe a ničím se nemůže chlubit	174
XLI. O pohrdání každou časnou poctou	176
XLII. Kterak pokoj nezakládat na lidech	177
XLIII. Proti klamně světské učenosti	178
XLIV. O nepodléhání vnějším věcem	180
XLV. Kterak nevěřit každému; a o snadném chybování slovem	181
XLVI. O důvěře v Boha, když nás urážejí řeči	183
XLVII. Kterak nutno pro věčný život snášet veškeré těžkosti	186
XLVIII. O věčném dni a o strastech tohoto života . . .	188
XLIX. O tužbě po věčném životě a o velké odměně přislíbené bojujícím	191
L. Kterak se v opuštěnosti odevzdávat do Božích rukou	194
LI. Kterak se věnovat drobným skutkům, není-li sil na velké	193
LII. Kterak se člověk nemá mít za hodna útěchy, nýbrž spíše ran.	199
LIII. Kterak je Boží milost neslučitelná se světským smýšlením	201
LIV. O rozdílných hnutích přirozenosti a milosti .	203
LV. O porušené přirozenosti a účinnosti Boží milosti	207
LVI. Kterak se zřeknout sám sebe a s křížem následovat Krista	210

- LVII. Kterak příliš nemalomyslnět pro
občasné poklesky 213
- LVIII. Kterak se nemají zkoumat vyšší věci a skryté
Boží soudy 215
- LIX. Kterak všechnu naději a důvěru skládat
jedině v Boha 220

KNIHA ČTVRTÁ O SVÁTOSTI OLTÁŘNÍ

- Povzbuzení k svatému přijímání 225
- I. S jakou uctivostí má být Kristus přijímán . . . 225
- II. Kterak Bůh ve své Svátosti prokazuje člověku
velkou dobrotu a lásku 231
- III. Kterak je užitečné často přijímat 234
- IV. Kterak mnoho dobrého se dostává zbožně
přijímajícím 236
- V. O vznešenosti oltářní svátosti a o kněžském
stavu 239
- VI. O přípravě k svatému přijímání 242
- VII. O zpytování svědomí a o opravdovém
předsevzetí 244
- VIII. O Kristově oběti na kříži a o sebeobětování . . 246
- IX. Kterak obětovat sebe i všechno své Bohu
a za všechny se modlit 248
- X. Kterak svaté přijímání lehkomylně
neopomíjet 250
- XI. Kterak Kristovo tělo a svaté Písmo jsou
věřící duši nejpotřebnější 254

XII. Kterak pečlivě se připravovat k přijímání Krista	258
XIII. Kterak má zbožná duše celým srdcem toužit po spojení s Kristem ve Svátosti	260
XIV. O vroucí tužbě některých zbožných lidí po těle Kristově	262
XV. Kterak dar zbožnosti získávat pokorou a sebezapřením	263
XVI. Kterak své potřeby přednášet Kristu a prosit ho o milost	265
XVII. O vroucí lásce a mocné touze po přijetí Krista	267
XVIII. Kterak člověk nemá všetečně zkoumat oltářní svátost, ale pokorně následovat Krista a podřídít své smysly svaté víře	269